YIL 3
69
11 Aralık 1978
FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Sıkıyönetimsiz Sıkıyönetim Sevdası

Askere Asayiş Görevi Verilemez

- HÜKÜMETİN FAŞİST SALDIRILARA KARŞI ETKİN VE KARARLI TEDBİRLER GETİRMEMESİ ANTİ-DEMOKRATİK GERİCİ EYİLİMLERİ KÖRÜKLÜYOR
- ASKERE ASAYİŞ GÖREVİ GÖRDÜRMEK TOPLUMUN DEMOKRATLAŞTIRILMASI HEDEFİNE AYKIRIDIR

Faşist saldırı ve provokasyon harekâtının en doğrudan sonuçlarından biri de toplumun demokratikleştirilmesi hedefine aykırı özlemlerin gittikçe körüklenmesidir. CHP ağırlıklı hükümetin faşist saldırganlığa karşı kararlı ve etkin tedbirler getirmekte âciz kalması bu yönde gelişen anti-demokratik ve gerici eğilimlere âdeta «gerekçe» sağlamaktadır.

İstanbul'dan sonra şimdi Ankara'da da bankalar eli silâhlı askerlerce korunmaya başlamıştır. Bu yetmiyormuş gibi bazı burjuva gazeteler geceleri sokaklarda «mavi bereli» komandoların devriye gezmelerini sağlamak için kasıtlı bir kampanya açmışlardır. Anadolu'nun birçok yerinde faşistlerin çıkardıkları olayları bastırmak için ikide bir askerî birliklerin duruma müdahele etmesi artık olağan sayılmaya başlamıştır. Üstüne üstlük, hükümetin getirmeye çalıştığı yeni anti-demokratik yasa tasarıları arasında mülki âmirlere doğrudan asker çağırma yetkisi veriliyor.

Toplum hayatının görünümünü askerleştirme yönünde bu gidiş demokrasiyle bağdaşmaz. Dünyanın hiç bir demokratik ülkesinde, böylesi bir manzara ile karşılaşılmaz. Bu gidişten çıkarı olanlar sadece ve sadece demokrasi ve halk düşmanı tekelcilerle onların yardakçılarıdır. Askere asayiş görevi verme eğiliminin arkasında yatan, sıkı-yönetimsiz sıkı yönetim sevdasından başka birşey değildir.

Ülkemizde gönüllü olmayan askerlik görevi için üretimden koparılıp silâh altına alınan askerlere bankaları koruma, geceleri devriye gezme gibi genel polislik görevleri gördürülmesi hiç bir şekilde haklı görülemez. Hükümet ve CHP yöneticileri olayların peşinden sürüklenmenin sonunun nereye varmakta olduğunu bir an önce görmelidirler!

ÂYİNESİ İŞTİR KİŞİNİN

Faşist saldırganlığın önü nasıl alınır? Faşist mihrakların gerici dikta emelleri nasıl hüsrana uğratılır? Faşizmi koçbaşı gibi kullanan halk düşmanı tekelci çıkar çevrelerinin «otoriter rejim» hesapları nasıl boşa çıkartılır? Bütün bu soruların cevabını sosyalistler en baştanberi verdiler. Faşizme geçit vermemenin ve demokrasiye kasteden gerici emelleri boşa çıkarmanın tek yolunun daha çok demokrasi, daha çok özgürlük için mücadele ve bu mücadelede tüm demokrasiden yana güçlerin birliğinin sağlanması olduğunu ısrarla belirttiler.

Buna karşı sosyal demokrat CHP yöneticileri ne yaptılar? Siz hele bu işten uzak durun, biz faşizmin hakkından kendi başımıza geliriz dediler. Dediler de ne oldu? Ne olduğu ortada! Faşist saldırganlığın önü alınması bir yana, daha da arttı. Üstelik, demokrasi düşmanlarının emelleri doğrultusunda yol alınmaya başlandı: hükümet, demokrasiyi koruyacağım diye diye demokrasiyi ayaklar altına alan sözde tedbirler, yeni yasa önerileri getirmeye kalktı.

Biz sosyalistler yine aynı şeyi söylüyoruz: Bu gidişe dur demek gerekir. Bu gidişe dur denmedikçe faşizme dur denilmesi, faşist mihrakların üzerine gidilmesi mümkün değildir. Nitekim, sosyalistlerin sözüne kulak asmamakta direnen CHP yöneticileri ve hükümet, faşist saldırıların ardındaki siyasî, merkezlerin üzerine bir türlü yürüyememekte, sağa da sola da karşıyız deyip de başka birşey demeyen İçişleri Bakanının kafasıyla siyasî sorunlara idarî çözümler aramaya uğraşmaktadır. Oysa Başbakan ve CHP Genel Başkanı kendisi, bizzat, saldırıların ardındaki siyasi merkezlerin adını Meclis kürsüsünde ve televizyon ekranında haykırıp duruyor. Ve yine de onlara karşı birşey yapamıyor. Adamlar milleti sözde anayasal «direniş hakkı»nı kullanmaya çağırarak apaçık anayas suçu işledikleri halde başbakan millete bundan şikâyet etmekle yetiniyor.

Oysa ne demiş halkımız ve ne güzel demiş: «Âyinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz!»

Yargıtay İşçiler Aleyhine Bir Karar Daha Aldı

Geçtiğimiz hafta Yargıtay 9'uncu Dairesi işçiler aleyhine bir karar daha almıştır. Alınan bu karar ayrıca 274 Sayılı Sendikalar yasasının 19. maddesine de aykırı bir karar olarak yorumlanmaktadır.

Bilindiği gidi 274 Sayılı Yasanın 19. Maddesi işverenlerin sendikalı işçilerle sendikalı olmayan işçiler arasında, veya ayrı ayrı sendikalara üye olan işçiler arasında hiç bir şekilde ayırım yapamayacağını hükme bağlamaktaydı. Madde aynen şöyleydi: «İşveren bir sendikaya üye olan işçilerle sendika üyesi olmayan işçiler, veya ayrı sendikalara üye olan işçiler arasında işçi alınmasında, işin sevk ve dağıtımında, işçinin meslekî ilerlemesi, ücreti, ikramiye ve primleri, sosyal yardım hakları ve disiplin hükümlerinin uygulanması ve sair hususlara ilişkin hükümlerin tatbiki veya çalıştırmaya son verilmesi bakımından her hangi bir ayırım yapamaz.»

Bu maddeye aykırı hareket eden işverenler ise, işçilere bir yıllık ücret tutarından az olmamak kaydıyla tazminat ödemekle cezalandırılmaktaydı.

Yargıtay 9. Dairesi son aldığı kararla, bu ayırım yapılmış olsa bile, eğer işçinin iş akdi feshedilmediyse, tazminat ödemenin yersiz olduğuna karar vermiştir.

Oysa, işverenler her yerde sendikalı işçileri veya sarı sendika karşısında ilerici sendikalarda örgütlenen işçileri yıldırmak, onların bu mücadelelerini engellemek için iş yeri içinde bölümlerini değiştirmekte, bu gibi işçileri salt baskı olmak üzere çok daha ağır işlere sevketmektedirler. Böylece işçilerin ekonomik - demokratik mücadelelerini baskı yoluyla engellemeye çalışmaktadırlar.

Gerçekte işçiler bu maddeye dayanarak bugüne kadar açtıkları davalardan çok azını kazanıp işverenleri tazminata mahkum edebilmişlerdi. Yargıtay 9. Dairesi, bu kararla, işçilerin bir demokratik mevziini daha elinden almıştır.

Emperyalizmin İştahı Kabardı.

Nato Türkiye'ye Yeni İstekler Dayatıyor

Amerika Birleşik Devletleri başta olmak üzere çeşitli emperyalist devletler Türkiye üzerinde yeni emeller güdüyorlar. Batılı egemen güçler sosyalizme ve dünya halklarına karşı silahlanırken, Türkiye'ye de yeni yeni askeri planları dayatmak niyetindedirler.

Bu amaçla, NATO şefleri «Yeni Marshal Planı» isimli bir emperyalist askeri tasarıyla Türkiye'ye ve dolayısıyla halkımıza yeni yükler yüklemektedir.

Bilindiği gibi Marhshall Planı otuz yıl önce ABD silah tekelleri güdümünde batı devletlerinin ve bu arada Türkiye'nin sosyalist ülkelere karşı silahlandırılmasını öngörmekteydi. Marshall Planı ile başlayan Amerikan planları neticede NATO'nun kurulmasına ve barışın tehdit ve tehlike altına alınmasına kadar vardı.

İşte emperyalistler bugün otuz yıl sonra, aynı planın benzerini Türkiye'de uygulamak ve gerek sosyalist ülkeleri, gerekse Orta Doğu halklarını tehdit etmek istiyorlar.

NATO Savunma Bakanları konseyinde Hasan Işık'ın 1979 yılı için Avrupa grup başkanı seçilmesi, NATO liderlerinin Türkiye'ye kredi vadetmeleri ve neticede NATO Dışişleri Bakanları toplantısında bu emellerin tekrar açığa vurulması dikkat çekicidir.

Tüm bu emperyalist manevralar, Türkiye üzerinde batılı devletlerin bağımsızlık ve barış düşmanı karanlık niyetlerini göstermektedir.

Yeni Yasa Tasarıları

DEMİR ÖZLÜ
Avukat

Ecevit Hükümeti, mevcut bazı yasalarda değişiklik tasarıları hazırladı. Önümüzdeki haftalarda Meclis'lere gelecek olan değişiklik tasarıları, Polis Vazife ve Selâhiyet Kanunu, Il İdaresi Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, Dernekler Kanunu'nda, temel hak ve özgürlüklerin özüne dokunan, geriye dönük, demokrasiyle uzlaşmaz, bazı madde değişiklikleridir.

İnsanların üstünün, evinin, iş yerinin, özel evrakının... aranması, bunlara el konulabilmesi Türkiye'de hakimin iznine bağlıdır. Çünkü 'arama' ve 'el koyma' Özel Hayatın Gizliliği, konut dokunulmazlığı gibi insanın en temel ve doğal haklarıyla ilgilidir. Polis Vazife ve Selâhiyet Kanunu'nda yapılması düşünülen değişikliklerle, bu temel konularda izin ve emir verme yetkisi mülkiye âmirlerinin, kaymakamlarla, valilerin emrine verilmek isteniyor. Elbette bu, kişi dokunulmazlığıyla ilgili temel hakların, özel hayatın gizliliğinin ve konut dokunulmazlığı hakkının özünü ortadan kaldıracak bir girişim olacaktır.

Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü yapma hakkı kısıtlanmak isteniyor. Toplantı ve Gösterileri kaymakamlarla, valilerin 10 gün erteleyebilmesi öngörülüyor. Bu da toplumdaki gruplarla, sınıfların kendilerini yakından ilgilendiren meselelerde, zamanında tepki göstermelerini önleyecektir. Anlaşılan, herşeyin sessizlik içinde olması, yurdumuzun yukarıdan yönetilmesi isteniyor.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda yapılması düşünülen değişikliklerle, memurların dernek kurma, kurulmuş derneklere üye olma hakları kullanılamaz hale getirilmek isteniyor. Devletin kolluk gücü polis de dahil, tüm devlet memurlarına sendikalaşma hakkı tanınması gerekirken —bu CHP programında belirtilmişken— tersine bir yol tutuluyor. Dernekler Kanunu'na, dernekleri siyasal bilinçten uzak, göstermelik kuruluşlar halinde tutmak isteyen kısıtlayıcı hükümler getiriliyor. Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Kanunu ile Ceza Yargılama Usulü Kanunu'yla getirilmesi düşünülen değişikliklerle, **sınıflar üstü devlet'in,** tarihin geliştirici güçleri karşısında yönsüz kalan, geriletici otoritesi arttırılmak isteniyor.

Asıl akıl almaz durum, bütün bu değişiklilerin 12 Mart Döneminde getirilmiş, fakat CHP tarafından Anayasa Mahkemesi'ne götürlerek **iptal** edilmiş olması. Anayasa Mahkemesi Kararlarıyla da Anayasaya aykırılığı ortaya çıkan, öte yandan CHP'nin muhalefetteki vaadleriyle, programıyla çelişen bu çeşit değişikliklerin gene CHP ağırlıklı hükümetçe gündeme getirilmesi.

1965-1971 arası Anayasa'yı kendisine engel gören Süleyman Demirel'in gücü bu değişiklikleri yapmaya yetmemiş, fakat onun istediği değişiklerin önemli bir kısmı 12 Mart rejimince sağlanmıştı. Gene bugünkü yasa değişiklikleri, Süleyman Demirel zamanından kalmadır. 12 Mart rejiminde piyasaya çıkmış ama Anayasa Mahkemesi'nce ortadan kaldırılmıştır. Şimdi demokrasiye bağlılık sözleri vermiş olan Ecevit Hükümeti, tıpkı 12 Mart rejimi yöneticileri gibi Süleyman Demirel'in istemiş olduğu değişikleri öne sürmektedir. Anlaşıldığına göre, Türkiye'de hukumetler değişiyor, fakat onların merkezi haberalma örgütlerine ve daha başka çevrelere bağlı akıl hocaları değişmiyor.

Halkı hızla uyanan, işçi sınıfının bilinçlendiği, sorunları birikmiş Türkiye'de bu türlü otoriter düzenlemelere gitmeye imkan yoktur. Tasarılar CHP grubu içinde dahi muhalefetle karşılanmıştır. Bu tasarılara bütün hukukçular karşıdırlar.

Türkiye'nin bugünkü durumunda, tedhişin kökenine inmeyip, onun üzerini örtecek bir otoriter rejim tasarısı hazırlayanlar, kolayca Nihat Erim'in durumuna düşebilirler.

Elazığ'da Faşist Katliam: 5 Ölü Onlarca Yaralı

Faşistler Meydanı Boş Buldukca Saldırıyorlar

Geçen hafta Elazığ'da faşistlerin giriştiği topyekün saldırılar, faşist saldırganılğın alanı boş buldukça neler yapacağını açıkça gösterdi. Halk içindeki yapay ayrılıklara ve mezhep farklılıklarına sırtını dayıyarak Elazığ'da taban bulan faşist hareket her geçen gün bu tabanını genişletiyor ve önünde engel olmadıkça da saldırılarını artırıyor. Her gün bir ilerici ve yurtseverin katledildiği Elazığ'da geçen hafta düzenlenen faşist saldırı, ne bir sokak çatışmasıdır, ne de bir «deli»nin kana susaması. Bu saldırı, Elazığ Belediyesi'ne yuvalanmış faşist şeflerin ve militanların düzenlediği plânlı bir saldırıdır ve amacı, MHP'nin hükümete karşı çıkardığı «direniş» çağrısının cinayetlerle desteklenmesidir.

Elazığ'ın MHP'li belediye başkanı faşist saldırganların destekçisi ve teşvikçisi olmaktadır. Olay günü belediye hoparlöründen şehirde panik yaratmaya ve halkı evlerine çekilmeye çağıran Belediyenin bu tutumu artık hiç kimsenin dikkatinden kaçmıyor.

Barınakları, kimlikleri ve amaçları belli olan faşist saldırganların üzerine gitmekten çekinen hükümet akan kanların da sorumluluğuna ortak olmaktadır.

MHP ve bütün yan kuruluşları derhal kapatılmadıkça saldırganlığın önü alınamıyacaktır. Demokrasi güçlerine düşen ortak görev, faşist tehlike karşısında birleşmektir.

Polis Enstitüsünde Boykot

- İKİ GÜN SÜREN DİRENİŞ SONUNDA ÖĞRENCİLERİN İSTEKLERİ HAKLI GÖRÜLDÜ. FAKAT ENSTİTÜ ÖĞRENİME KAPATILDI.

Ankara'daki Polis Enstitüsünde idarenin okulu yatılı yapmak istemesi üzerine 15-16 Kasım günleri yapılan boykot sonunda öğrencilerin talepleri haklı görüldü. Boykotu başlatan, okul müdürünün hiç bir gerekçe ileri sürmeden okulu yatılı yapmak istemesiydi. Buysa öğrencilerin büyük bir kısmını mağdur edecekti, çünkü içlerinde evli, çoluk çocuk sahibi kimseler vardı.

Boykot yapan Ankara Polis Enstitüsü öğrencileri bu arada başka talepler de ileri sürdüler. Enstitüyü gerekçesiz yatılı yapmaya kalkan müdürün görevden alınması, idarenin anti-demokratik uygulamalarına son verilmesi, eğitimin daha rasyonel düzenlenmesi bu talepler arasındaydı. Ayrıca öğrenciler, kaloriferlerin düzenli yanmasını ve iyi yemek çıkarılmasını da istediler.

Öğrencilerin talepleri haklı görülmekle birlikte, iki gün süren boykot sonunda idare, Enstitünün iki-üç ay kadar kapalı kalacağını bildirdi. Gerekçe olarak da, haklı taleplerin yerine getirilmesinin zamana ihtiyaç gösterdiği ileri sürüldü!

Ankara Polis Enstitüsü öğrencileri hâlen karakollarda takviye kadro olarak çalıştırılmaktalar.

TSİP Antalya ve Trabzon İl Yöneticilerine Silahlı Saldırı

Faşistler Mehmet Çelik ve Halil Kara'yı Yaraladılar

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Trabzon il yönetim kurulu üyesi ve Sosyalist Gençler Birliği Karadeniz bölge temsilcisi Halil Kara, Espiye'de faşistlerin silâhlı saldırısı sonucu yaralandı.

Öte yandan faşist silâhlı saldırganlar TSİP'in Antalya Merkez İlçe Başkanı Mehmet Çelik'i de ağır yaraladılar. Komaya giren Mehmet Çelik daha sonra Ankara Hacettepe Hastanesine kaldırıldı.

Sosyalistlere yönelen ve giderek artan faşist saldırganlar, alanı boş buldukça cüretlerini de artırıyorlar. Hükümet faşist saldırganlığın üzerine gidecek yerde demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlıyacak tedbirler peşinde koşuyor.

CHP hâlâ daha faşist hareketin amaçlarını ve demokrasi açısından ne büyük bir tehlike teşkil ettiğini görmemekte direniyor.

Sosyalistlere saldırılar, demokrasi mücadelesine ve tüm halka yöneltilen saldırıların bir parçasıdır. İlerici güçler bu saldırılar karşısında sessiz kalamazlar.

OLUMSUZ BİR GİRİŞİM

Sosyal Demokrat İşçi federasyonu Kuruldu

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ İÇİN ÇALIŞILMALIDIR

Yönetiminde sosya demokratların etkin olduğu, TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikalar bir araya gelerek yeni bir işçi konfederasyonu kurdular. Söz konusu sendikalar, zaman zaman TÜRK-İŞ'in gerici yönetimiyle ters düşen siyasetleri benimseyen sendikalardır. Bununla birlikte böyle yeni bir konfederasyon kurulması işçi sınıfının birliğinin hedeflenmesi açısından önemli bir olumsuzluktur. Amaç, işçi sınıfının ekonomik - demokratik örgütlerinin sayısını çoğaltmak değil, tersine, azaltmak olmalıdır. İşçi sınıfının sendikal birliğini bozan her harekete bu bakımdan karşı çıkılmalıdır.

Sarı TÜRK-İŞ yönetiminden daha ilerici ve tutarlı bir siyaset izlemek isteyen sendikacılar için yapılacak şey TÜRK-İŞ'i gerici sarı sendika ağalarının sultasından kurtarmaya çalışmak, olmadığı takdirde de işçi sınıfının ileri sendikal örgütü DİSK saflarında yer almaktır.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Mısır polisi Bulgaristan Elçiliğini Bastı

Mısır'ı Nasır zamanının halka dayanan durumundan tekrar bir firavunlar ülkesi haline getiren işbirlikçi Enver Sedat yönetimi Arap halklarına ihanetin peşrevlerini yaparken küstahlığın, yasa tanımazlığın zirvesine çıktı. Mısır polisleri Bulgaristan elçiliğini basarak diplomatları tartakladılar. Uluslararası anlaşmalarla tanınmış olan diplomatik dokunulmazlık böylece çiğnendi. Bulgaristan Halk Cumhuriyeti hükümeti bunun üzerine Mısır'lı diplomatların üç gün içinde ülkeyi terketmesi gereğini bildirdi. Bulgaristan ile Mısır arasındaki tüm siyasi ilişkiler kesildi.

Emperyalizme yamanan, Arap halklarının kara gün dostu sosyalist ülkelere karşı düşmanca bir tutum güden Mısır'lı işbirlikçiler bu düşmanlık politikalarını görülmemiş bir küstahlıkla noktalamış oldular.

Ama siyonizm ve emperyalizmle uzlaşıp Arap halklarının davasını satan işbirlikçilerin sonlarını Arap halkları fena noktalayacaklar.

Bugün Resimlerini Yarın Tahtını Parçalayacaklar

İran halkının direnişi sürüyor. Bu direniş öylesine kararlı ki müstebitler gösteri yapanlara ateş açılacağını ilan eder etmez halk sırtlarına kefen geçirip sokağa fırlıyor. Tahran'da kefen giymiş onbinlerin üstüne askeri birlikler ateş açtı. Binin üstünde kişi öldü.

Fetrol işçilerinin grevi İran'ın şah damarı olan petrol endüstrisine büyük bir darbe indirdi. İran petrol ihraç edemez hale geldi. Elektirik işçileri başkent Tahran'ı karanlıkta bıraktı.

Tahtlarının çok sağlam olduğunu kendilerini oradan kimsenin indiremiyeceğini sanan müstebitler korku içindeler. Bir kısmı paracıklarını İsviçre'ye kaçırıyor. Bir kısmı kapağı yurtdışına atıyor. Bazıları ise sanki bir işe yarayacakmış gibi silahlanıyormuş. Şah'ın yakınlarının evlerinde tüfek üstlerinde tabanca bulundurmaları onların ne büyük bir panik içinde olduğunu gösteriyor. İstikbalden umut kesmiş postu pahalıya satma ruh halinden başka birşey değil bu. Şah'ın pek «cici» hanımı Farah da «icabederse Tahran'da ölürüz» buyurmuş. O da geleceği pek parlak görünüyor anlaşılan. Ama tahtından, tacından ayrılmaktansa ölürüz buyuruyor. Eğer postu kurtarabilirse İran halkından çaldıkları milyarları yemek için Avrupa'ya, Amerika'ya kaçmayı deneyeceğinden hiç şüpheniz olmasın.

Maocular Aralarındaki Hesaplaşmayı Halledemedi

Mao'cu Çin liderleri arasındaki saray entrikalarının taraflar arasında bir güç dengesi değişimine şimdilik yolaçmadığı anlaşılmıştır.

Bilindiği gibi bir süre önce Pekin sokaklarındaki duvar gazetelerinde Mao eleştirilmeye başlanmış ve onun söylediklerinin ancak yüzde 70'inin doğru olduğu belirtilmişti. Mao'nun sağlığında şimdiki başbakan yardımcısı Teng'in görevden azledilmesinin haksızlık olduğunu belirten duvar gazeteleri bu işe yardakçılık edenlerin tasfiye edilmelerini istiyordu.

Duvar gazetelerinde bunlar yazılırken Çin Komünist Partisinin üst kademelerinde yoğun toplantılar yapılmaktaydı. Çin Komünist Partisinin tepesinde yuvalanmış olan Mao'cular aralarında ikbal kavgası yapıyor ve birbirlerini tasfiye etmeye çalışıyorlardı. Bu çatışmada ağır basan Teng duvar gazetelerinde kendi istediği şeyleri yazdırabiliyordu. Ancak toplantılar sonucunda şimdilik kimsenin tasfiye edilmemesi ve Çin Komünist partisinin Mao'nun eleştirilmesini eleştirmesi tarafların henüz birbirlerinin bileğini bükemediğini, mevcut dengenin devam ettiğini göstermektedir.

Ama önümüzdeki günler yeni kavgalara, yeni denge değişimlerine gebedir. Çünkü Mao'cular Çin komünist partisini tahrip etmiş onun en bilinçli kadrolarını tasfiye etmişlerdir. Çin işçi sınıfının tüm Mao'cuları Çin tarihinin sahnesinden silme zamanı gelinceye kadar bu saray entrikaları sürecektir.

Korkunun Ecele Faydası Yok!

Siyonizm işgali altında tuttuğu Arap topraklarından çıkmak niyetinde değil. Bunun en sağlam delili bu tokralarda durmaksızın yeni yerleşme bölgeleri, köyler, kasabalar kurmakta oluşları.

İsrail tarım bakanı Ariel Şaron gazetecileri «Yeni yerleşme merkezleri kuracağız ve önceden kurulmuş olanları da güçlendireceğiz,» dedi. Şaron Enver Sedat'la yapılan Camp David anlaşmasında işgal altındaki yerlerde üç ay süreyle yeni yerleşme merkezi kurulmamasını kabul ettiklerini ama bu sürenin Aralık ortasında bittiğini, dolayısıyla o tarihten başlayarak yeni yerleşim merkezleri kuracaklarını ifade etmiştir.

İşbirlikci Enver Sedat siyonistlerle barış yapmaya uğraşadursun onlar habire Arap topraklarında apartmanlar kurmaya buralara aileler getirip yerleştirmeye devam ediyorlar.

Ama siyonizmin bu yerlere getirip yerleştirdiği insanlar başkalarının topraklarında oturmanın korkusu ve rahatsızlığı içindeler. Bu yüzden su dökmeye bile omuzda silahla gidiyorlar. Başkalarının topraklarında ancak korkuyla yaşanır. Ama korkunun ecele faydası yoktur.

EĞİTİM KÖŞESİ

Sosyal Demokrasi ve İşçi Hareketi

Sosyal demokrasi, işçi hareketi içinde reformculuğu savunan, düzenden kopan işçi yığınlarını daha köklü değişiklik istiyen noktalara varmadan engellemeyi ve onların yenilik istiyen iradelerini kendi reformcu sınırlarına hapsetmeyi amaçlayan bir siyasi harekettir. Türkiye'de de sosyal demokrasi işçi hareketi içinde ekonomik ve demokratik mücadelenin uzlaşmalar ve işçilerle patronların barışmaları şeklinde yürüyeceğini savunmaktadır.

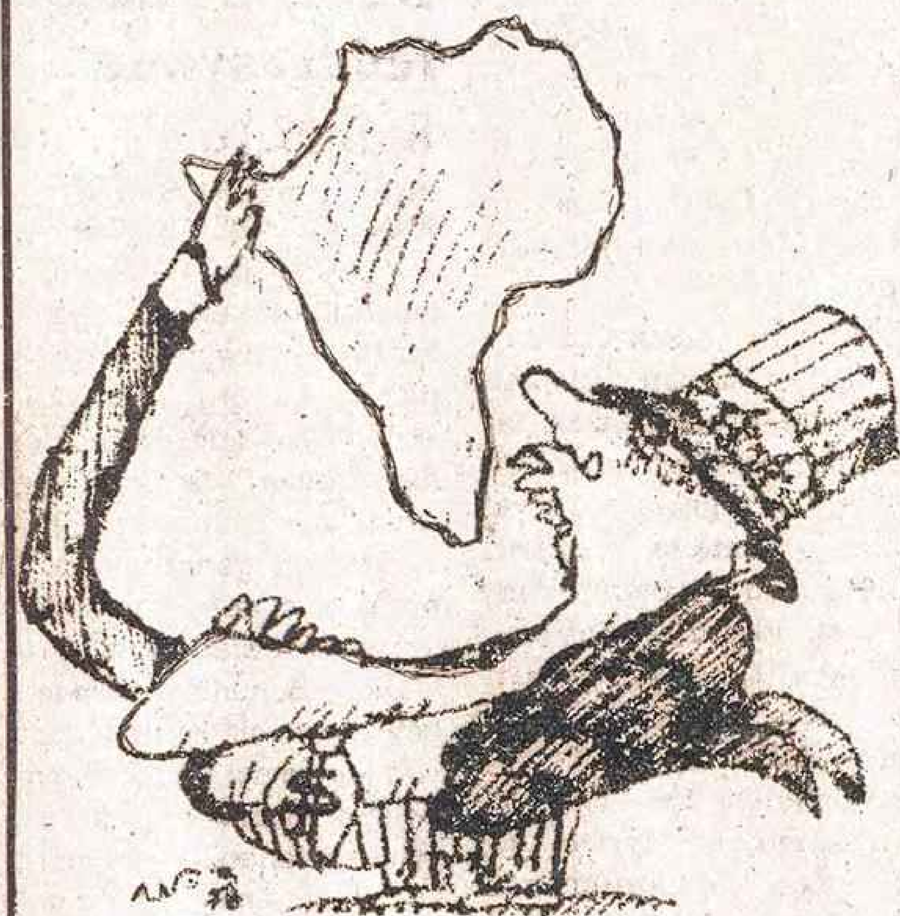
Ancak işçi hareketi daha köklü değişiklikler istiyor. Buna ayak uyduramıyan sosyal demokratlar yeni bir işçi federasyonu kurma girişimini başlattılar. Onlar böylece sosyal demokrat işçi sendikalarını yanlarına alabileceklerini umuyorlar.

Bu, işçi hareketinin birliğini bozmaya yönelik bir girişimdir ve işçi sınıfının zararınadır. Aslında sağ sosyal demokrasi işçilerin taleplerine kulak vermezken tekelci patronlara hizmet etmek için çırpınıyor.

Bu geri adıma karşılık bizler işçilerin birliğinden yana olmalı ve işçi hareketini bölmeye çalışan sağ sosyal demokrasiye karşı çıkmalıyız. İşçilerin bu reformcu ve patronlarla uzlaşan siyasetin pençesinden kurtulmaları ve sosyalizmi benimsemelerine çalışmalıyız.

Siyasi olarak işçi sınıfının kurtuluşunun sosyal demokrasiyle değil, sosyalizmle olacağını savunurken, işçi hareketinin ekonomik ve demokratik mücadelesinin bütünlüğünü korumak da baş görevimiz olmalıdır. Bu, sosyalistlerin öncülük ettiği işçi hareketleri içinde gerici olmayan tüm işçilerin ve bu arada sosyal demokratların da bulunabileceğini kavramımızı gerektirir. Zaten sosyal demokrat siyaseti benimsemiş işçiler ve emekçiler arasında, tekelcilerin sömürüsüne ve gericiliğin baskılarına karşı savaşan binlerce insan bulunuyor. İşçi hareketini yolundan saptıran sosyal demokrasiye karşı doğru mücadeleyi savunan sosyalistler, aynı zamanda işçi hareketinin birliği için sosyal demokrat yığınlarla işbirliği yapmanın yararlarına inanırlar. Emekçilerin çıkarına olan her girişimde sosyal demokrasiyle birlikte olabiliriz ama emekçilerin mücadelesini baltalayan bütün girişimlerinde onun karşısında olmalıyız.

Güney Afrika'da Maden Kazası 41 Kişi Öldü

Bir avuç ırkçı beyazın egemen olduğu ve korkunç bir ırk ayırımının süregeldiği Güney Afrika Cumhuriyetinin Johanesburg şehrinde bir maden kazası olmuş ve 41 maden işçisi hayatlarını kaybetmiştir.

Emperyalist ülkelerin çeşitli tekelleriyle ortaklık halinde ülkenin madenlerini sömüren ırkçı beyazlar madenlerde siyah halka mensup işçileri zorla çalıştırıyorlar. Son 12 yılda meydana gelen çeşitli maden kazalarında 5500 işçi hayatını kaybetti. Ölenlerin hepsi siyah halktan.

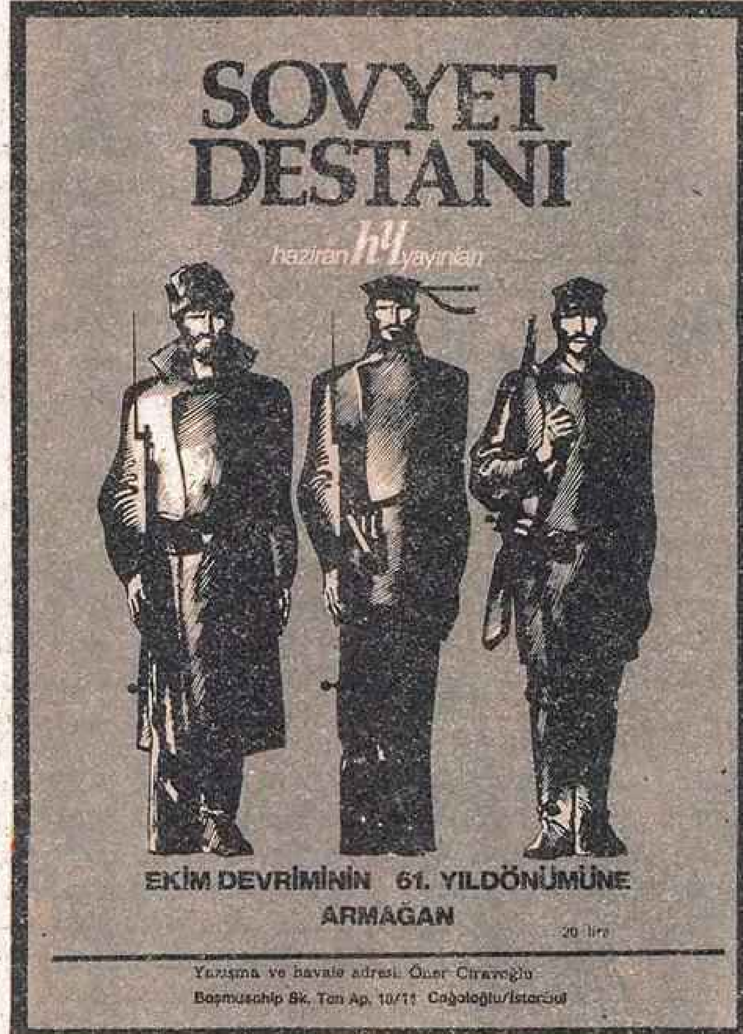
Bu seferde bir altın madeninde oldu kaza. Siyah halkın ülkelerini zorla gasbeden ırkçılar kasalarını biraz daha doldurmak için 41 işçiyi daha öldürdüler.

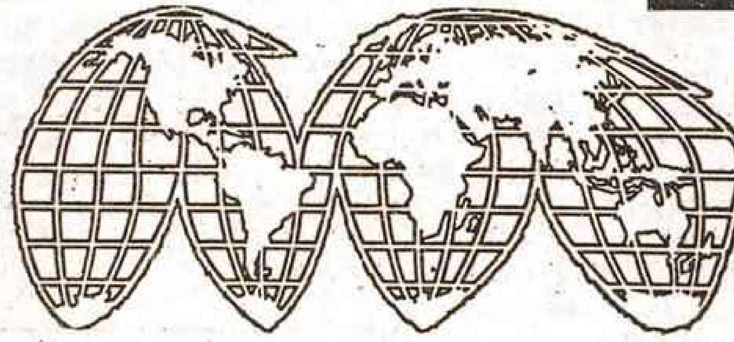
«Sosyalizm ile İslamiyet Arasında Çelişki Yok»

Sovyetler Birliği'nde dinsel inancı müslümanlık olan 30 milyon civarında insan bulunuyor. Bu müslümanların dinsel işleriyle uğraşan Diyanet İşleri Reisi müftü Ziya Ud Din Babahan ülkemize geldi. Ankara'da bir basın toplantısı yapan Babahan sosyalizm ile islamiyet arasında bir çelişki olmadığını Sovyetler Birliği'nde tam bir inanç özgürlüğü olduğunu belirtmiş ve şöyle demiştir:

«Sosyalizm ilerleme, gelişme demektir. Sovyetler Birliği'nde yaşayan müslümanların yaşamları da sosyalizm sayesinde gittikçe gelişmektedir.»

Sovyet müslümanları arasında Komünist Partisi üyesi olanların da bulunduğunu belirten Babahan Sovyet Anayasasının 52. maddesinin her dinin serbest olduğunu kaydettiğini söylemiştir.

● **FEDERAL ALMANYA'DAKİ ÇELİK GREVİ SÜRÜYOR**

Federal Almanya'da demir-çelik işçilerinin grevi nedeniyle işverenlerin lokavt ilan etmeleri 80 bin işçiyi işsiz bıraktı.

Grevi yöneten Metal İşçileri sendikası lokavt kararının ülke çapında grev ve gösterilere neden olacağını ilan etmiştir.

Yarım yüzyıldır grev yapmayan çelik işçileri ücretlerine zam ve çalışma süresinin haftada 35 saate indirilmesini ister istemez patronların ne kadar telaşlandığını lokavt kararıyla görmüşlerdir. Tatlı kârlarından bir bölümün feda etmektense seksenbin işçiyi aileleriyle birlikte açlığa mahkum etmeyi tercih eden patronlar Federal Alman işçi sınıfının daha kararlı direnişleriyle karşılaşmaya hazır olmalıdırlar.

● **DİKTATÖR SOMOZA ÇABALIYOR**

Kırk yıllık diktatörlüğünü yıkmak için ayaklanan Nikaragua halkının mücadelesini ateş ve kanla bastıran Somoza ayakta zorlukladurabiliyor. Halkın silahlı mukavemeti şimdilik durmuş bile olsa Somoza'ya muhalefet tüm ülkede sürüyor. Birleşik Muhalefet Cephesi adı altında bir araya gelen çeşitli halk kesimlerinin temsilcileri bir halk oylamasıyla Somoza'nın halktan destek görüp görmediğinin belirlenmesini istiyorlardı. Somoza ise bu teklifi kabul etmiyordu. Yalnızlığı artan Somoza nihayet halk oylamasına razı olmak zorunda kaldı. Fakat şimdi de oylamanın aleyhinde sonuçlanması halinde derhal istifa etmeyeceğini ancak 1981'de yapılması gereken genel seçimleri öne alacağını ilan etti.

KISA...KISA...

● **ARJANTİN'DE HAYAT PAHALILIĞI ORANI YÜZDE 127**

Bir faşist askeri diktatörlükle yönetilen Arjantin'de hayat pahalılığı oranının % 127 olduğu açıklandı. Yani bir yıl önce 100 lira olan bir malın fiyatı bugün 227 lira. Tabii emekçi kitlelerin gelirleri bunu karşılayacak ölçüde artmadığı için yoksullaşma hergeçen gün daha da artıyor. Emperylizme bağımlı tüm ülkelerin baş derdi enflasyon, yani fiyatların alabildiğince artması, paranın satın alma gücünün sürekli düşmesi. Faşist diktatörlüklerde talan düzeni daha pervasız sürdürülebildiğinden böyle ülkelerde enflasyon daha büyük bir felaket halini alıyor.

Odesa'yı ziyaret eden «Gayret» ve «Peyk» destroyerleri.

Sovyet Donanmasına bağlı iki savaş gemisinin İstanbul'a yaptığı ziyareti iade etmek amacıyla Türkiye Deniz Kuvvetlerine bağlı iki destroyer Sovyetler Birliği'nin Odesa limanına gitti.

Gemilere kumanda eden Tümamiral Doğan Toktamış Odesa'ya yapılan ziyaretle ilgili olarak «Sovyetler Birliği'ne gelmekten mutluluk duyduk. Bu ziyaretlerin iki ülke arasındaki işbirliğini ve halklarımız arasındaki dostluğu arttıracağına inanıyoruz» demiştir.

Hayat Pahalılığı Karşısında

Seyyar Satıcılarda Zor Durumda

Fiyatların füze hızıyla yükselişi, emekçilerin beli her gün biraz daha büküyor. Evine iki kilo yerine bir kilo portakal götürmek zorunda kalan emekçilerin alım gücünün sürekli düşmesi, seyyar satıcıların kârının azalmasına, geçimlerini sağlayamaz durumda kalmalarına yol açıyor. Buna karşılık bü-yük kârları üreticinin malını yok pahasına alan büyük aracıların kazandığı, Kayseri'de Nurettin Parlak'ın açıklamalarıyla bir kez daha doğrulanıyor.

Bugün içinde bulunduğumuz düzende işçilerin yanında diğer emekçi katmanlar da ezilmekte, hor görülmektedir. Bu katmanlardan biri de seyyar satıcılardır. Bugün Kayseri pazarının haricinde bine yakın, el arabasıyla mahallelerde dolaşarak, köşelerde durarak yiyecek satan seyyar satıcı vardır. Bunlar soğuk demeden, sıcak demeden yiyecek maddesi satarak geçimlerini sağlamaya çalışırlar.

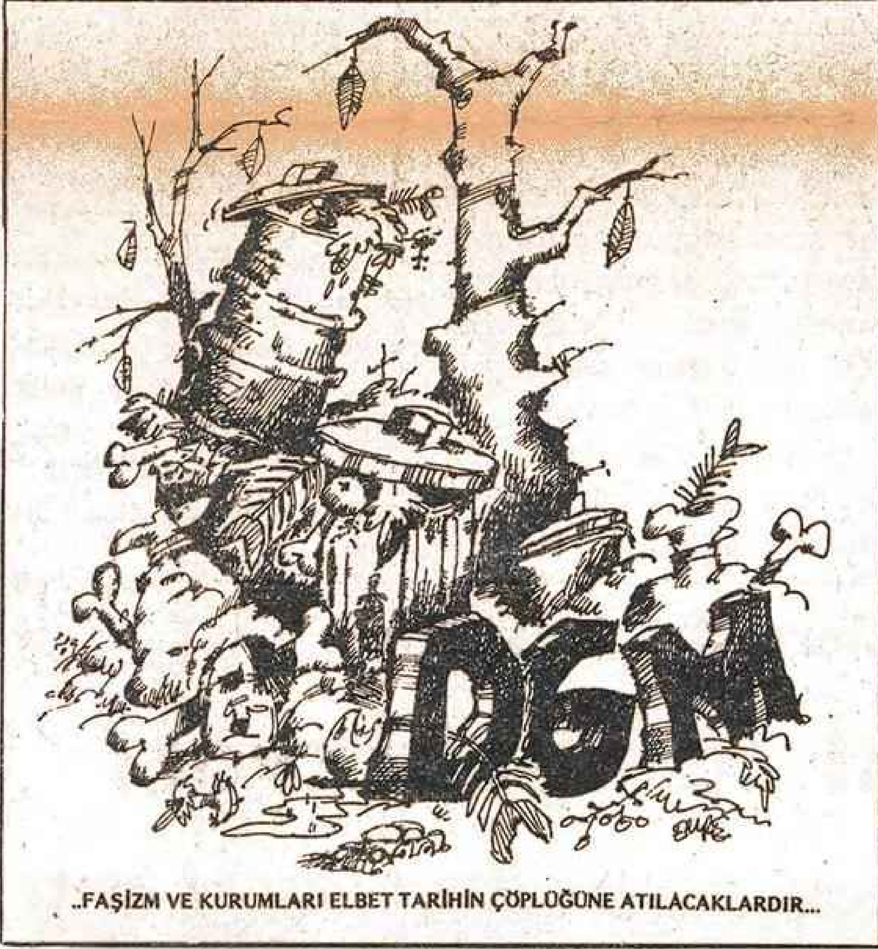
Bu seyyar satıcıların çoğu, sömürü düzeninin bir sonucu olarak köylerden göçüp şehire gelen emekçi köylülerdir. Toprakları kendilerini geçindiremeyince tarlasını satıp, yatağını sırtına vurup, ailesiyle şehire rahat yaşamak için gelmiştir. Şehirde kendisini nelerin beklediğini bilmiyordur. Ailesinin açlıkla yüz yüze geleceğini, bu durumda ise sosyal güvenlikten mahrum çalışma koşullarının kötü olduğu yerlerde emeğini ucuza satmak zorunda olacağını bilmiyordur. Borç bulup seyyar satıcılık yapacağını bilmiyordur. Bu seyyar satıcılarının içinde, çok küçük yaştaki çocuklar-da dar gelirli ailelerine yardım etmek için, kendi yaşıtları sokaklarda oyun oynar, okula giderken, seyyar satıcılık yapmaktadırlar.

Seyyar satıcı, soğuk, sıcak demeden erkenden kalkıp hâl'e giderek malını almak zorundadır. Ne var ki seyyar satıcıların sorunları burda bitmemekte, hattâ yeni başlamaktadır. Köylünün ürettiklerini elinden ucuza alan aracılar, tefeciler malları haldeki komisyonculara devretmekte, komisyoncular da komisyonlarını alarak seyyar satıcıya aktarmaktadırlar. Alın teriyle geçinebilmek için üretim yapan köylüden gerçek değerinin çok altında alınan ürün, seyyar satıcının eline çok yüksek ücretle geçmektedir. Örneğin, köylüden bir liraya alınan ürün, seyyar satıcıya 6 veya 7 liraya mal olmaktadır.

Kendisinin ve ailesinin yaşamını sürdürebilmek için, seyyar satıcı böylece bu fiyatın üzerine kendi kârını koymaktadır. Bu kâr belediye yasasına göre, %35'dir. Böylece mal, tüketiciye 10 liraya ulaşmaktadır. Bu pahalılıkta halkın alış gücü sürekli düştüğü için çok az mal satılmaktadır. Bunun yanında, bir hayli de çürük ve ezik çıktığından, seyyar satıcının eline geçen kâr azalmakta, çoğu zaman satıcı zarar etmekte ve ailesinin geçimini sağlarken zorluk çekmektedir. Bütün bu nedenlerden ötürü zaten kötü olan geçim düzeyleri gittikçe kötüleşmektedir.

Sosyal güvenlikten mahrum, hiç bir tutunacak dalı olmayan seyyar satıcıların da kurtuluşu, diğer emekçi kesimler gibi, işçi sınıfımızın kurtuluşu ile özdeştir. İşçi sınıfının öncülüğünde verilen mücadeleyle kurtulacaktır. O da, yani kurtuluşumuz, demokratik halk iktidarındadır.

..FAŞİZM VE KURUMLARI ELBET TARİHİN ÇÖPLÜĞÜNE ATILACAKLARDIR...

Tatlı Paranın Tadına Doymayan

Reklamcılar Ağlaşıyor

REKLAM HARCAMALARINDAN VERGİ ALINMASI İLKESİNİN PLANA GİRMESİ ÖZEL SEKTÖRCÜLERİ VE REKLAM ŞİRKETLERİNİ «İNCİTTİ!»

Dördüncü 5 yıllık Plan ilkeleri arasına reklam giderlerinin masrafa yazılmayıp vergi matrahına girmesinin de yer alması özel sektörcülerin ve reklam şirketlerinin yakınmalarına yol açtı. Geçen hafta birbiri ardısıra demeçler veren reklam şirketi sahipleri bu karara sanki yer yerinden oynamışcasına tepki gösterdiler.

Bugünkü uygulama çok işlerine geliyor da ondan! Gazetelerde boy boy sabun, banka ilanları, televizyon ve radyoda dakikalarca süren «Köşeyi dönün», «halı serin, milyoner olun!» reklamlarıyla, milyonların zihnini şartlandırma imkanları az da olsa kısıtlanacak bundan sonra. Parababaları devlete vergi verme yerine diledikleri kadar reklamla mallarını matahmış gibi dilediklerince övemiyecekler. Ne kadar çok reklam yaparlarsa o kadar çok vergi ödeyecekler çünkü. Reklam şirketleri de bugün hazine yerine kendi ceplerine akan ve satılan malların fiyatı üzerine bindirilen, yani emekçilerin sırtından çıkarılan reklam paralarından biraz da olsa yoksun kalacaklar.

Kısacası, kör kör parmağım gözüne süregitmekte olan bir soyguna şimdi birtakım kısıtlamalar getirilmek isteniyor diye hep birden kıyameti koparıyorlar. Soygunun tadına o kadar alışmışlar!

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali öne sürdükleri şikayet gerekçelerine şöyle bir bakalım.

«Serbest rekabet düzeninde reklam en önemli etkendir. Bu kalktığı takdirde serbest rekabet güçleşecektir,» diyor birisi. Hangi «serbest» rekabet? Hangi küçük işletme malının reklamını yapabiliyor televizyonda? Gazetelerde tam sayfa reklamları yayınlanan şirketlerin hepsi de dev tekeller. Yaptıkları serbest rekabet değil, adlarını tanıtmak. Hepsinin sattıkları mal aynı. Fiyatları da hiç farklı değil. Bunları biz emekçiler bilmiyor muyuz sanıyor bu lafları eden kişi?

Kaldı ki ,reklam önemliyse vergi ödeme gereği önemli değil mi bu düzende? Reklamı yasaklayan mı var? Yapacaksan yap. Ama tatlı kârının bir bölümünü vergi olarak ödeyecek yerde niçin illa kendi adının reklamına harcayacağım diye tutturuyorsun? Malını daha çok satmak için fazladan gayret sarfetmek istiyorsan, reklam sayesinde daha çok satıp daha çok kazanıyorsan, kazancınla adına ün katmayı diliyorsan, karşılığını ödeyeceksin. Bu bedavacılık neden? Aç kalmamak için emek gücünü ASGARİ ÜCRETLE satan işçi bile vergi ödüyor!

Bir başkası, «Reklam üreticinin en kısa ve en ekonomik yoldan tüketici ile ilişki kurmasını sağlar... Ucuz ve kaliteli mal, hizmet ve ürün sürümü ancak bunlar arasında rekabet bulunması ile mümkündür,» diyor. Yani hepimizin bildiği gibi göz göre göre YALAN söylüyor! Çünkü bunca reklama rağmen hiç bir malın fiyatı ucuzlamamakta, bilakis hepsi durmadan artmaktadır. Yapılan reklamlardan güdülen amaç halkın ucuz mal almasını sağlamak DEĞİL, yalan dolanla, türlü şartlandırmalarla halkı gitgide DAHA PAHALI mallar almaya zorlamaktır. Fiilen olan da budur. Bunu tüketici herkesten iyi biliyor Tüketici hiçbir sabun tozunun diğerinden daha kaliteli olmadığını da biliyor. Onun için değil midir ki sabun tozu reklamlarında hep «kaşık da veriyoruz», «motosiklet çıkacak» vb. gibi çocuk kandırma yöntemleri kullanılmaktadır? Böyle "serbest rekabet" gibi, "kaliteli mal ve hizmet" gibi büyük büyük laflar etmekle kimi kandırdıklarını sanıyorlar?

Bir diğeri de şöyle diyor: «Reklamlardan vergi alınması iflaslara yol açacaktır.» Kim iflas edecek? Tatlı paranın tadına doyamayan üç beş reklam şirketi, işlerinin biraz azalmasını «iflas» diye niteleyip yaygarayı koparıyorlar. Ülkenin hali ortada. İflas eden edene. Döviz ve para yokluğundan küçük ve orta boy işletmeler ardarda yıkılıp gidiyor. Emekçiler ise zaten çoktan iflas halindeler. İlâçtan yakacağa kadar fiyatlar dört nala yükseliyor. Emekçiler ve dar gelirli yurttaşlar için iki yakayı bir araya getirebilmek artık değme babayiğidin de harcı olmaktan çıktı. Bu durumda, tekellerin hizmetkâr üç beş reklam şirketi «iflas» edecekmiş! Keşke etseler de görseler dünyanın kaç bucak olduğunu! Ama o da yalan. Sadece, ne yapıp edip, parababalarının devlete vergi ödememe İMTİYAZINI ve bu sayede halkın sırtından VURGUN TIRTIKLAMA imkanını sürdürmek istiyorlar.

Meclisteki görüşmeler sırasında plana sokulan, reklamlardan vergi alınması ilkesinin gerçekten hayata geçirilip geçirilmeyeceği henüz belli değil. Bunun için bazı yasa değişiklikleri gerekecek. O zaman bu çıkarcıların daha ne kıyametler kopardıklarını hep birlikte bir daha göreceğiz. Böylece bir avuç çıkarcı ile muazzam çoğunluğun çıkarları arasındaki bağdaşmazlık bir kere daha olanca çarpıcılığıyla ortaya çıkacak.

Önümüzdeki sayıda basın, radyo ve televizyon reklamlarında uygulanan yöntemler ve bu yöntemlerin halk ve insanlık düşmanı niteliği üzerinde duracağız.

Gerçeğe mektup

GERÇEKLERİ GÖRÜN KARDEŞLERİ...

Beş senelik evli ve üç çocuk babasıyım. Ayağım sakat, yedi santim kısa. İşe girmek için beş senedir uğraşıyorum. İlgililerin yanına çocuklarımın birdilim ekmeğe muhtaç olmamaları için, bana bir iş temin etmeleri için defalarca gittim. Ama derdime çare bulan olmadı.

Biz dokuz kardeşiz. Üç parça tarlamız var. Bu tarla dokuz kardeşe yeter mi? Çocuklarımı köye bıraktım, köyde perişan durumdalar. Ben ise Sinop'ta bir iş arıyorum. Müracaat ettiğim her yerde kapılar yüzüme kapanıyor. İmtihanlara giriyorum, torpilliler kazanıyor, ben yine işsiz, çaresiz dolaşıyorum. Yaşamak zorundayım. Çoluk çocuğum yaşamak zorunda. Bu durumda hırsızlık mı yapayım, yoksa banka mı soyayım şaşırdım kaldım!

Bir dilim ekmek parası kazanmak için ufak bir arabayla çekirdek satmaya başladım. Ama bu geçinmeme olanak sağlamıyor. Zenginler harcadıkları paranın hesabını bilmezken, kızlarının oğullarının düğünlerinde milyonlar harcarken, bizim sırtımızdan en iyi bir biçimde yaşarken ben yine bir dilim ekmeğe muhtacım. Bir dilim ekmek parası kazanmak için iş istediğim halde bunu bile bulamıyorum. Ne biçim adalet bu?

Derin derin ah çekerim

Sinop sokaklarında çocuklarım için
Bir dilim ekmek arıyorum
Söyleyin kardeşlerim insanım ben
Görün kardeşler, arkadaşlar
Ben sokakta mı doğdum,
Kaldırımlarda iş ararken mi öleyim?

Hüseyin Dinç

İnsan Haklarına Saygı Gösterilmelidir

10 Aralık İnsan Hakları Günü'dür. İnsan haklarına saygı. insanca yaşamak, insan haklarının çiğnenmesi... Bu sözleri sık sık duyuyoruz.

Değişik kişiler insan haklarına saygıdan yana olduklarını söylüyorlar, hemen herkes bu görüşte. Herkes insan haklarına saygıdan sözediyor ama, ortada bir gerçek var. Bugün dünyanın değişik köşelerinde insanlar sefalet içinde, insanlar baskı altında, insanlar insanca yaşamaktan uzak. Öyleyse dünyada herkes insan haklarına saygılı olmaktan yana değil.

Ne demektir insan haklarına saygılı olmak?

İnsan haklarına saygı duymak demek insanın sömürülmesine karşı çıkmak demektir. İnsan haklarına saygılı olmak demek insanın gelişmesini, yaratıcılığını engelleyenlere karşı olmak demektir. İnsan haklarına saygı duymak demek dil, ırk, cins ayrımı yapmaksızın tüm insanların eşit haklara sahip olmasını kararlı bir şekilde savunmak demektir. İnsan haklarına saygı duymak demek barışı savunmak demektir. Savaş kışkırtıcılığına karşı barışı, silahsızlanmayı savunmak, baskıya, sömürüye karşı verilen haklı savaşları sonuna dek desteklemek demektir.

Bütün bunlar sömürünün ortadan kaldırılması, insanın insanı sömürmediği mutlu, özgür bir yaşa için mücadele edenlerin savunduğu şeylerdir. Oysa sömürücüler bir yandan insan hakları lafını dillerinden düşürmezken, diğer yandan insan haklarına, insanlığa saygıları olmadığını defalarca göstermişlerdir. İnsan haklarından sözederken nötron bombası yapanlar onlardır. ilericileri zindanlara atan, işkencelerle öldürenler onlardır, emekçileri ağır çalışma koşulları altında çalışmaya zorlayan onlardır, Afrika'da ve dünyanın diğer köşelerinde başkalarının toprağına gözdikenler, yerli halkı katledenler onlardır. İnsanlık bunların gerçek yüzünü bilmektedir. Onun içindir ki, insan haklarından yana gözüken sömürücülerin sözlerine aldanmamaktadır.

İnsan haklarına saygı gösterilmelidir. Barıştan, demokrasiden insanın insanı sömürmesine son verilmesinden yana olan tüm güçlerin ortak ve kararlı mücadelesi bunun en sağlam güvencesidir.

● FINDIKLI'DA FIYES SAHNELEMEK İSTEYEN

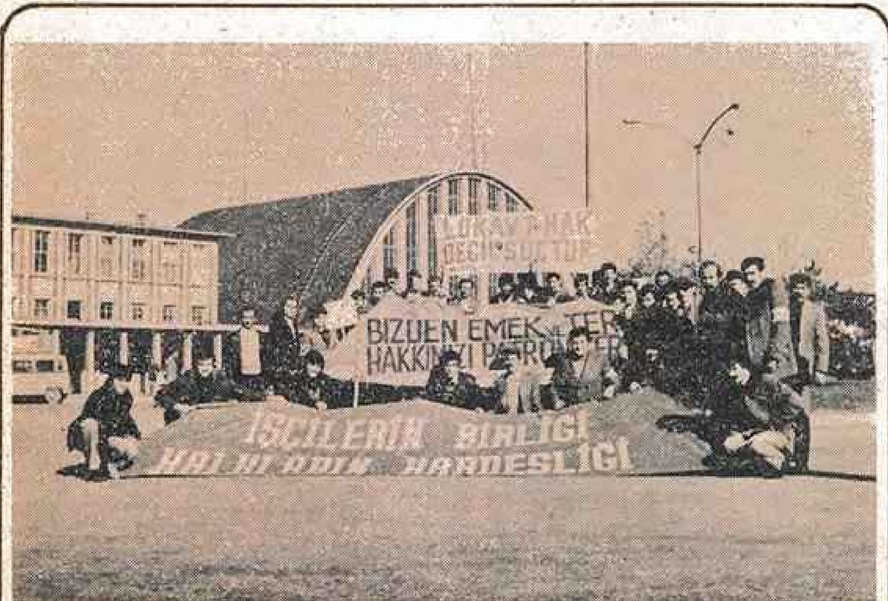
Faşistler Engellendi

Fındıklı
GERÇEK muhabiri
bildiriyor

Rize'nin Fındıklı ilçesinde faşistlerce gösterilmek istenen «Hamalın Dramı» adlı işçi düşmanı oyun, demokratik kuruluşların ve halkın tepkisi üzerine oynatılmadı.

Köylü ve kasabalı emekçilerin pazara çıktıkları Perşembe günü, 50 liradan satışa çıkarılan biletlere halk ilgi göstermemiş, piyesin amacı, demokratik kitle örgütlerinin bildirisiyle, halka açıklanmış, paniğe kapılan faşistler, oyunu sahnelemekten caymışlardır. Daha sonra, güvenlik ekiplerince ilçeden uzaklaştırılmışlardır.

Faşistlerin, demokratik kuruluşlar ve halk tarafından engellenerek işçi düşmanı propagandaya fırsat bulamamaları ilçedeki emekçilerce sevinçle karşılanmıştır.

LOKAVT UYGULAMASI PATRONA KARŞI İŞÇİ SINIFI DAYANIŞMSI

Eskişehir'de İşçi Kıyımını Protesto Yürüyüşü

Eskişehir Cici Şekerleme Fabrikası patronu tarafından kanunsuz lokavt uygulanarak işten atılan kırk sekiz işçi için Tek Gıda-Iş Sendikası tarafından tertip edilen, Eskişehir İstasyon Meydanından başlayarak, Atatürk Lisesi önünde soh bulan sessiz yürüyüşe, işçi sınıfının birliğini savunan Bozüyük işçileri de katıldılar. Her ne kadar bu sendika gerici ve sınıf uzlaşmacısı olsa da, sosyalist bir tavır koyarak ilerici pankartlar taşıyan Bozüyük işçileri sarı sendikacıların tepkilerine rağmen kurtuluşun sosyalizmde olduğunu bir kez daha vurguladılar. Bu hareketleriyle en gerici sendikalarda bile işçi hareketine ivme kazandırılabileceğini bir kez daha ispat ettiler.

NEDEN?

Biz il ve ilçelerde beğenilmemiş, terkedilmiş gecekondu yıkıntılarında, binbir cefa ve güçlük içerisinde okumak isteyen öğrenciler, ekmek parası kazanmak isteyen işçiler, elleri nasırlı, belleri bükük babaların, vakti gelmeden ihtiyarlamış anaların dünyasından gelmişiz. Yellerimiz karayel, ağaçlarımız bodurdur. Yollarımız harap. Sokaklarımız mikrop üreten birer açık hava laboratuarlarıdır. Biz, bizi, bizim gibileri anlatıyoruz. Buna burun büküp, dudak patlatanlar olacaktır. Varsın olsun. İsterse kikir kikir gülsünler.

O cılız ışık, çöl yüzlü uşak, nasırlı el, hörgüçlenmiş bel, derdini anlatamayan dil bizim. O çapaklı göz, paslı usturalarla kazınan yüz, yalama dudak, ağrıklı karın, adı bilinmeyen sıyrıklara yem olan canlar bizim. Yiten mezar, kıraçtaki sıska dal, savaşlarda uçan kol bizim. Yarık topuklardan gelen sızı, otlak bulamıyan kuzu, av şurada kalsın, haltayı yitiren tazı bizim. Yiten hak, büyük kapılardan kovulan halk, haritada yeri bulunamıyan el bizim. Yağsız aş, yamalı fistan, yalın ayak, tarak değmedik saç bizim. Ağaların yanaşmasıyla delikanlı, sevdiğiyle evlendirilemeyen kız, masallık dünyalarında gezdirilip keder muskası yedirilen ebe, geven sakızı, at dışkılıklarından seçtikleri arpaları yiyerek savaş yapan, sonrada sır olan dede bizim.

Biz somurtuyor, gülmüyormuşuz! Kim istemez gülmeyi? Kim istemez pürüzsüz yaşamayı. Gülmüyor değil, gülemiyoruz. Bizim vasıtamız kağşak kağnı. Traktörümüz kara saban. Ilâcımız muska, doktorumuz koca karıdır. Bizim olmayan tarlada ayrık biter, dallarımızda karga öter. Biz ırgat, biz marabayız. Biz dar dünyaların, kadere boyun eğmişlerin, yırtık papuçlu, sürülmüş tarla suralıların oğluyuz. Aşımız yağsız, dağlarımız ormansızdır. Biz sesimizce öter, biz kendi türkülerimizi söyleriz, bize hoş gelir bizim türkülerimiz. Çünkü biz varız o türkülerde Bizi bizim gibileri bağrına basar. Ağlamalarımızda, gülmelerimizde onlar var!

Düşünmemek, kendini unutmak demektir. Yüz yıllarca düşünmedik, düşünemedik. Unuttuk kendimizi. Patronlar olmasa bizler aç kalırız dedik. Böyle gelmiş böyle gider dedik. Biz bu dünyaya yaşamak için değil, çalışmak için gelmişiz dedik. Alınyazımız buymuş, Allah yazımızı böyle yazmış dedik. Davul dengine çalar dedik. Dedik, dedik, dedik......

Ey, bizleri bu hallere iten gıcır gıcır gıcırdaklı kunduralılar! Lenger şapkalı parlak urbalılar! Düğün aşıyla dost gönülleyen, ışığın önünde balçık olanlar! Ulu görünüşlü dağların yaklaştıkça gücükleştiklerini gördük. Büyük denen heriflerin ne mal olduklarını anladık.

Karşınızda atış hızını değiştiren yüreğime güldüm Neden sararmış benzimiz, neden çözülmüş diz bağlarımız, neden o kapılara büyük demişiz? Neden atlarının kişnemesi, itlerinin havlaması ürkütmüş bizi?

Onlar deveyi homurtuyla yutarken, bizlerin kuyruk kılına hasretimiz niye? Alın terlerimizi viski yapıp içmeleri yetmez mi daha?

Anladık gayrı. Bizleri, bizim gibi yavan aşla büyüyenler, bizler gibi el kapılarında sürünenler, bizler gibi haksızlığın tokadını yiyerek yoğrulanlar kurtaracaklardır!

Siz hakka giden yolda halk öncüleri, yüreklerde halkımızın aşkıyla el ele verin! Bu yol haramilerle de dolu olsa kurtuluşa çıkar deriz.

Uyan!
Uyan zulm ile kahrolan.
Uyan!
Bir elinde devrim bayrağı tutan.

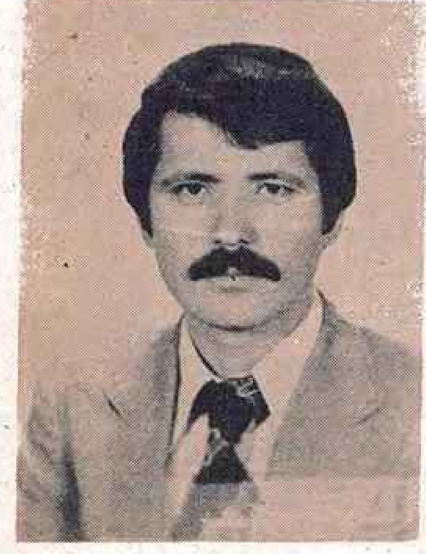
K. Abdullah KAYSAN
DENİZLİ

Gerçek
FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

TSİP TURHAL BELEDİYE MECLİS ÜYESİ ALİ BEGEN:

«BUGÜN ÜLKEMİZDE DİSK VE SOSYALİZM DÜŞMANLIĞI YAPMAK, GERİCİLERİN, FAŞİSTLERİN VE BURJUVAZİNİN İŞİNE YARAR.»

Turhal Belediyesinde İşçi Kıyımı

Turhal belediyesinde çalışan işçiler, işçi düşmanı MHP yanlısı MİSK'in bu işyerindeki yetkisinin son bulması ve bu sermaye uşağı konfederasyona bağlı bu işkolundaki sendikanın işçilerin aidatı ile komandoları beslemesine son vermek için topluca DİSK'e geçmeye başladılar.

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikasında örgütlenmeye başlayan Turhal Belediye işçileri çoğunluğu sağladılar. Ve böylece Genel-İş Sendikasının işkolu düzeyinde imzalamış bulunduğu toplu iş sözleşmesinin kendilerine uygulanmasını haklı olarak talep ettiler. Ancak, sosyalist ve ilerici işçilerin başını çekerek yürüttüğü bu mücadele CHP'li Turhal Belediye Başkanının hışmına uğramakta gecikmedi. Ve ilericilerin, demokratların tüm emekçilerin oyları ile seçilen belediye başkanı Naci Özdemir, içlerinde DİSK Genel-İş Sendikası baş temsilcisinin de bulunduğu 50 işçiyi işten uzaklaştırdı. Belediye başkanı bunu «ödenek bulunmadığı» gerekçesine bağladı, ama gerek işçiler, gerekse belediyenin malî durumunu yakından bilenler, asıl maksadın burada Genel-İş örgütlenmesin ve özellikle de DİSK'e bağlı Genel-İş in işçi sınıfı sosyalistleri ve ilerici işçi önderleri tarafından örgütlenmesini engellemektir.

CHP'li belediye başkanının bu toplu işçi kıyımı emekçi halk arasında çok büyük tepkiyle karşılanmıştır. İşten hiçbir yasaya dayanmadan haksız olarak atılan işçiler yasal ve demokratik girişimlerini sürdürürken bu konuda bilgisine başvurduğumuz Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Turhal Belediye Meclis Üyesi Ali Beğen gazetemize şunları söylemiştir:

«Atılan işçiler genellikle sosyalist, ilerici ve demokrat işçilerdir. Ödenek yokluğu geçerli bir neden değildir. Çünkü, çok iyi bilinmektedir ki, bu gibi durumlarda sürekli bütçede bir fasıldan başka bir fasıla aktarma yapılır. Esas gerekçe Turhal'da öncü işçilerin DİSK'e bağlı Genel - İş Sendikasında örgütlenmelerini önlemektir. Ve bu da MHP yanlısı MİSK'in burada hâlâ yetkisini sürdürmesine yardımcı olmak anlamına gelmektedir.»

TSİP TURHAL BELEDİYE MECLİSİ ÜYESİ ALİ BEGEN'İN BELEDİYE BAŞKANINA MEKTUBU

TSİP Belediye Meclisi üyesi Ali Beğen Turhal Belediye Başkanına aşağıdaki protesto mektubunu göndermiştir:

Sayın Naci ÖZDEMİR
Belediye Başkanı
TURHAL

Turhal Belediyesindeki işçilerin faşist MİSK'den istifa ederek DİSK'e üye olmaları ve bu konuda olumlu çalışma yapmalarını ilericiler, demokratlar, sosyalistler desteklemekte ve yakından izlemekte idi. 1 Kasım günü DİSK üyesi 50'ye yakın işçinin işine son vermeniz, başta sosyalistler olmak üzere tüm ilericilerin tepkisiyle karşılandı.

Halkımızın en temel ihtiyaç maddelerinden odunun, kömürün karaborsada satıldığı, yiyecek ve giyecek maddelerinin, ev kiralarının, işsizliğin ve pahalılığın her geçen gün arttığı bu karakışta her türlü güçlüklere rağmen Turhal Belediyesinde en ön saflarda DİSK'in örgütlenme çalışmalarını yürüten DİSK üyesi ilerici, demokrat, sosyalist işçileri ve DİSK baş temsilcisini, dört işyeri temsilcisini sokağa atmak, DİSK üyesi işçiler arasında siyasi ayrılık gözeterek grupçuluk yapmak ve bu şekilde DİSK üyesi işçilerin birliğini bozmak, işçilere, temsilcilere hakaret etmek, baskı yapmak, kısacası işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü DİSK'e karşı çeşitli kılıflar uydurarak tavır almak, Turhal Belediyesindeki DISK üyesi işçilerin ekonomik-demokratik mücadelesini engellemeye çalışmak, siyasi ayırım, grupçuluk ve sosyalizm düşmanlığı yapmak, «demokratlıkla» bağdaşmaz.

16 Nisan seçiminde faşistlerin, gericilerin her türlü baskılarına rağmen Turhal'daki tüm ilericilerin, demokratların özellikle sosyalistlerin destek ve çabalarıyla seçildiğinizi hatırlatmak isterim.

Bugün ülkemizde DİSK ve SOSYALİZM düşmanlığı yapmak gericilerin, faşistlerin ve burjuvazinin işine yaramaktadır. Faşistlerin, gericilerin işine yarayan, Sosyalizm düşmanlığı ve DİSK üyesi işçileri işten atma gibi «demokratlıkla» bağdaşmayan bu davranışınızı şiddetle kınarım.

DİSK üyesi işçilerin ve işyeri temsilcilerinin en kısa zamanda işbaşı yapmaları en âcil dileğimdir.

Ali BEĞEN
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Turhal Belediye Meclis Üyesi

GERÇEĞİN DİLİ

Reklam Kıyametlerinin Ardındaki Gerçek

Kitle haberleşme araçlarının etkinliğinin artması günlük yaşamımıza yeni yeni unsurlar sokuyor, varolanların etkisini görülmemiş boyutlarda artırıyor. Kapitalist ülkelerde patronlar, parababaları bu gelişmeleri kendi doymak bilmez kâr hırslarının hizmetine sokabilmek için ellerinden geleni yapıyorlar ve bunda da alabildiğine başarıya ulaşıyorlar. Bu dediklerimizin en çarpıcı örneklerinden birisi, artık 3-5 yaşındaki bebelerin bile sözlerini, oyunlarını etkileyen reklamcılık olgusu.

Toplumda tüketimi kamçılamak, bunun için duyguları, özlemleri istismar ederek, insanları sürekli ve sistemli şartlandırmaya tabi tutmak olarak özetlenebilecek kapitalist reklamcılık ilkeleri, kapitalizmin toplum yaşamını ve kültürünü yozlaştıran yanını açıkça ortaya koyuyor.

Sabahtan akşama kadar radyo ve televizyonlarda kendisinin en iyi banka olduğunu tekrarlayan onlarca banka, yine en iyi temizleyici ve beyazlatıcı olduğunu iddia eden bir sürü temizlik tozu, radyonun, televizyonun, hattâ günlük gazetelerin daha yararlı işlerde kullanılabilecek bir yığın zamanını ve yerini «çalmakla» kalmıyor, toplumda dürüstlük, doğruluk adına ne varsa hepsini silip süpürüyor. Özlenecek ve aranacak tek ve en büyük değerin para kazanmak ve para kazanmakla başkalarının hasedini çekmek olduğu görüşünü zihinlere aşılıyor.

Bu konuda en son hazırlanan bir yasa tasarısı ile reklâm giderlerinin masraf olarak gösterilmesine son verileceğinin açıklanması üzerine, parababaları ayağa kalktılar ve tasarıya karşı olduklarını açıkladılar.

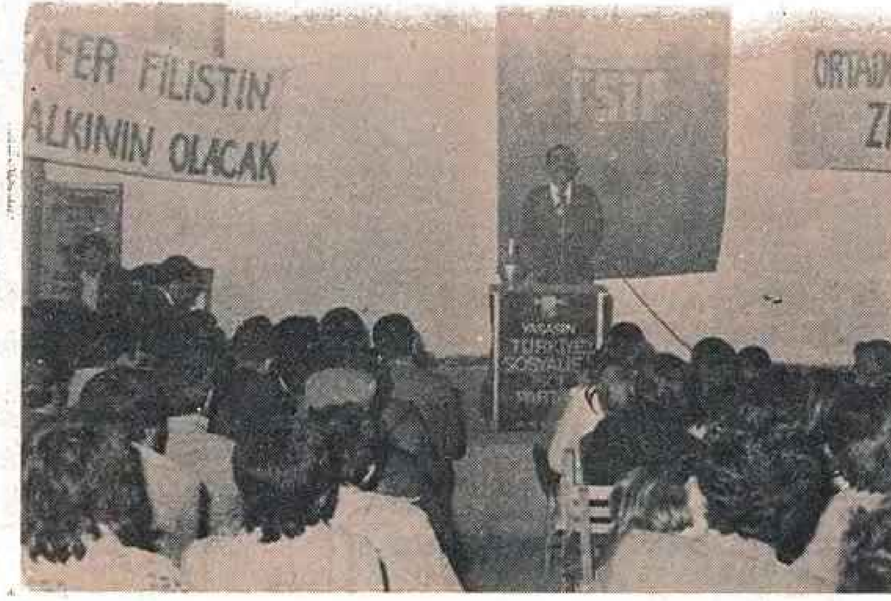
Kendi kâr hırslarını tatmin için halkımızın duygularını, özlemlerini saygısızca istismar eden, üstelik bunun külfetini de yine halkımıza çektirmeye kalkışan patronların bu yüzsüzce feryatları, kapitalizmin nasıl bir toplum düşmanı olduğunu göstermesi bakımından ibret vericidir.

Aydın'da Emekçi Halk Gecesi

«Demokrasi, Üzgürlük ve Ortadoğu Halklarıyla Dayanışma Toplantısı»

TSİP Aydın merkez ilçe teşkilâtının düzenlediği «Demokrasi, Özgürlük ve Ortadoğu Halklarıyla Dayanışma Gecesi» Çeştepe köyü sinemasında yapıldı. Geceyi 800'ü aşkın bir topluluk izledi.

Açış konuşmasını İl Başkanı Şaban Demirkapı yaptı. Üretimin sosyal karakterini ve sınıf olgusunu vurgulayarak konuşmasına başlayan Demirkapı, burjuvazinin açmazlarına sözü getirdi. Daha sonra birlik sorunu konusunda Partisinin görüşlerini açıkladı.

İkinci olarak TSİP MYK üyesi Veli Gürcan'a söz verildi. Gürcan, özetle, halk güçlerinin mücadelesini Torlak Kemal'lerden, Börklüce Mustafa'lardan, Şeyh Bedrettin'lerden, Atçalı Kel Mehmet'lerden başlıyarak, yüzyılımızın başındaki Aydın demiryolu işçileri grevine, bugünkü anti-faşist mücadelemize, Ortadoğu halklarının mücadelelerine bağlayan bir çerçevede ele aldı. Sosyal demokrasinin açmazlarına, hükümetin çıkarmak istediği anti-demokratik yasalara değindi. «DİSK'in olumlu tavrı, sözde kalmamalıdır» dedi. Birlik sorununu ele alarak TSİP'in birlik çalışmalarını anlattı. Gürcan TSİP'in önünde duran âcil görevleri sayarak konuşmasını tamamladı.

Kadın Dayanışması gazetesi adına konuşan Nefise Akçelik, kapitalist üretim ilişkileri içinde kadının yerini anlattı. Kadın Dayanışması'nın çıkışını ve gelişimini özetledi. Geceye katılan yüzü aşkın kadın, Akçelik'in konuşmasını ilgiyle izledi.

SGB adına Zafer Kaya konuştu ve SGB'nin tarihçesini anlattı. İşçi gençliğin, köylü gençliğin, öğrenci gençliğin üretimdeki yerini, sorunlarını, doğru örgütlenmesinin ilkelerini ortaya koydu. İran, Filistin ve Şili gençliğinin şanlı direnişini dile getirdi.

Daha sonra Aydın'lı iki ozan sazlarıyla geceye renk kattılar.

Kara Yollarında Yeni İşçi Kıyımı

- **SİGORTALI İŞÇİLER KIŞ ORTASINDA SOKAĞA ATILDILAR**
- **KÖPRÜ MEMURLARI SESSİZ DİRENİŞLE İŞÇİLERİ DESTEKLİYOR**

Bir süreden beri toplu sözleşme farklarını alamıyan karayolları işçileri üzerindeki haksız uygulamalar, 15 bin sözleşmesiz işçinin atılmasıyla had safhaya varmış, işçi kıyımı halini almıştır. Sosyal demokrat ağırlıklı hükümet, işbaşına gelirken emekçilere vaad ettiği iş güvenliği, işçiden yana uygulamalar yerine, tam tersini yapmakta, ekonomik giderleri azaltma adına işçi kıyımına başvurmaktadır. Tekelci sermayenin yatırım maliyetlerini azaltarak kendisine kredi aktarımı yönündeki taleplerini gerçekleştirme çabaları içindeki hükümet binlerce işçiyi sokağa atmıştır. Ekonominin yükünü emekçilere yükleme gayretkeşliği, hükümete, halka vaadelerini unutturmuştur. İşçilerin varolan çalışma güvenlikleri dahi, tekelci sermayenin isteklerine uyularak yok edilmektedir.

Öte yandan, atılan işçiler arasında Boğaz Köprüsü'nde çalışan 130 işçinin de bulunması üzerine, gişe görevlisi memurlar işi ağırlaştırarak, kıyılan işçilerle dayanışmak üzere sessiz direnişe geçmişlerdir. İşçi ve emekçilerin, baskı ve kıyımlara karşı gösterdikleri bu dayanışma, örnek bir davranıştır. Dayanışma direniş ve grevleri, işverenlere geri adım attırmada, işçi sınıfının en önemli demokratik mücadele yöntemlerindendir. Uğradıkları haksızlığın giderilmesi yönünde her türlü çabayı göstereceklerini belirten işçiler de, sigortalı oldukları halde işten atılmalarını kınamışlar, bu uygulamaların, hükümetin vaadeleri ve sosyal adalet anlayışıyla bağdaşmadığını dile getirerek, yanlış ve yasalara aykırı işten çıkarma girişimlerinin düzeltilmesi gereğini açıklamışlardır.

- **GENEL-İŞ İSTANBUL TEMİZLİK İŞÇİLERİ ŞUBESİNDE OLUMSUZLUKLAR**

Sendikal Demokrasi Çiğneniyor

- **SENDİKA ÜYESİ İŞÇİLERİN GÖRÜŞLERİNİ SERBESTÇE DİLE GETİRMELERİ ENGELLENEMEZ**

Genel-İş Sendikası İstanbul Temizlik İşleri şube yöneticileri sendikal demokrasiyi çiğneyerek 13 işçiyi sendika onur kuruluna vermişlerdir. Bu işçilerin ihraçları istenmektedir.

Genel-İş İstanbul Temizlik İşleri Şubesinin çeşitli işyerlerinden ihraç etmeye çalıştığı 13 sendikalı işçi, işyeri temsilcisi ve baştemsilci olarak görev yapmaktadırlar.

Şube yöneticilerinin, ihracını istedikleri temsilci ve baştemsilcilere gönderdikleri yazıda şöyle denmektedir: «Sendikamız ile İstanbul Belediyesi başkanlığı arasında yapılan toplu iş sözleşmesinde alınan ücret zamları ve sosyal hakların azlığından bahisle kendi işyerinizden ayrı olarak muhtelif işyerlerinde sendika ve yöneticilerimiz hakkında aleyhte propaganda yaptığınız tesbit edilmiştir.»

Görüldüğü gibi, böyle bir gerekçe ile sendikadan üye ihraç etmenin sendikal demokrasi ile hiç bir bağlantısı yoktur. Genel-İş İstanbul Temizlik İşleri Şubesi yöneticilerinin esas amacı yeni yapılacak olan bazı işyeri temsilcilikleri seçimlerinde eskidenberi varolan muhalefeti bu gibi sudan sebeplerle budayarak bu seçimlerde «dikensiz bir gül bahçesi» yaratmaktır.

Sendika üyesi işçilerin toplu sözleşme gibi önemli bir konuda görüşlerini serbestçe dile getirmelerini engellemeye kalkmak doğru bir tavır değildir. Bu gibi olumsuzlukların üstesinden gelmek işçi sınıfı mücadelesinin aslî görevlerindendir.

Müşküle Genç Sosyalistlerinin Gerçek'e Mektubu

Zeytin Üreticisi Nasıl Sömürülüyor?

«KURULMASI DÜŞÜNÜLEN EMEKÇİ KÖYLÜ BİRLİĞİ TÜM KÖYLERİN ÖRGÜTLÜ VE BİRLİKTE MÜCADELE VERMELERİNİ SAGLAYACAKTIR»

Değerli GERÇEK yazarları, arkadaşlar,

Biz Muşküle köyü genç sosyalistleri olarak GERÇEK gazetesini sürekli okuyoruz ve çok beğeniyoruz. Aşağıda yazdıklarımızı gazeteniz okurlarına aktarmanızı diliyoruz.

Müşküle Köyü ve çevre köylerin ortak sorunları «zeytin» satımıdır. Bilindiği gibi zeytin kış mevsiminde toplanmaktadır ve pazarlanması Kasım ayında başlamaktadır. Pazarlama işini üstlenen Marmara Birliğine bağlı İznik Zeytin koopetratifi zamanı gelince zeytinlerimizi almaktadır. Ne var ki bu tür kooperatifler emekçi halka hiçbir fayda sağlamamaktadır. Aksine, burjuva sınıfı tarafından sömürü aracı olarak kullanılmaktadır. Biz Genç Sosyalistler bu sömürünün kapitalizmin pisliğinden kaynaklandığını iyi bilmekteyiz.

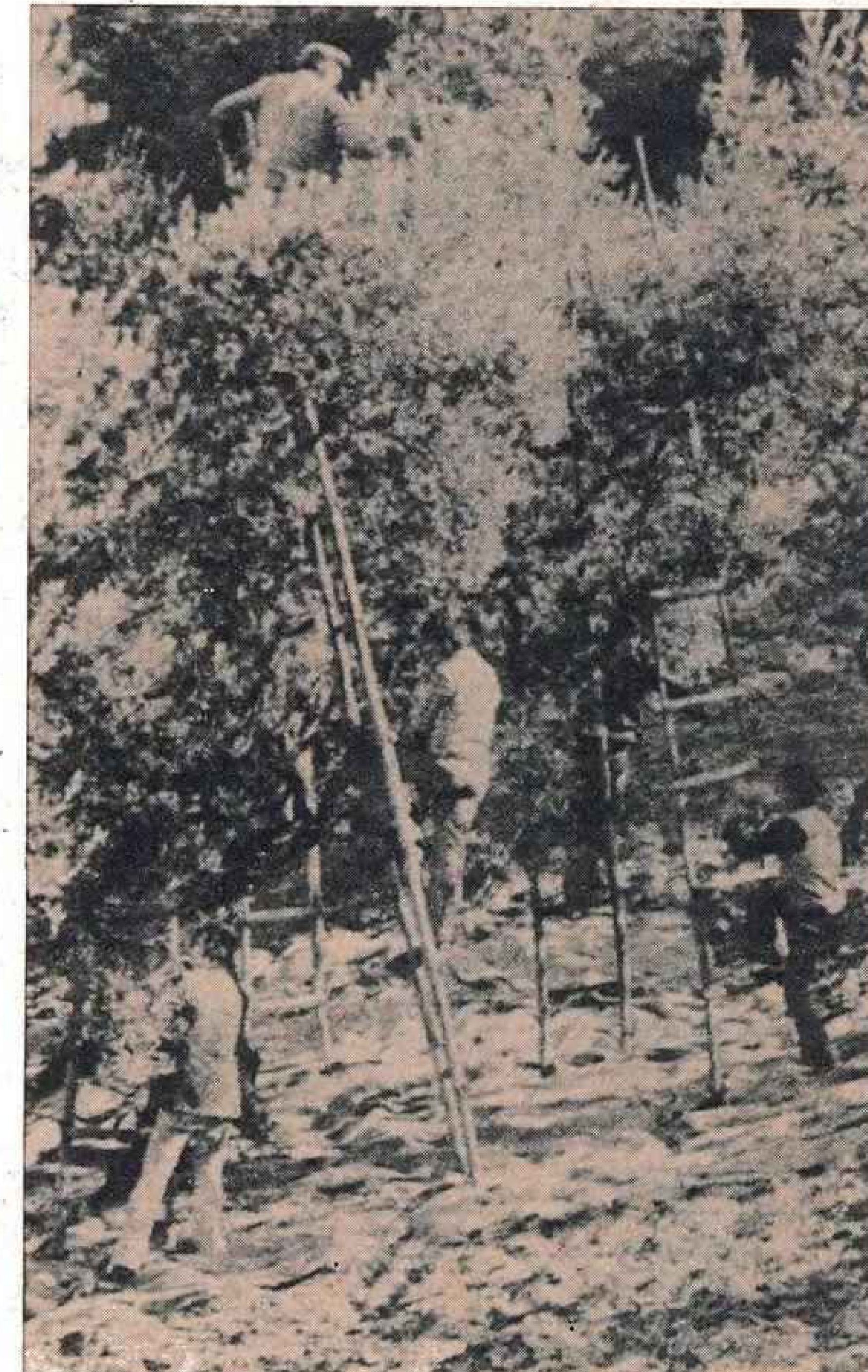
Zeytin üreticisi olarak burjuvazi tarafından sömürüldüğümüz yetmiyormuş gibi, zeytinin pazarlanmasında muhabirler (köyde zeytin alan kimse) tarafından da ayrıca sömürülmekteyiz. Ticaret Bakanı, zeytin taban fiyatının (1 kilosu 460 tane gelen zeytinin fiyatı) 22 TL. tavan fiyatın ise (1 kilosu 240 tane gelen zeytinin fiyatı) 45 TL. olduğunu açıklamıştır. Zeytinler bu yıl kuraklık nedeniyle küçük kalmıştır. Bu nedenle 460 ile 500 tane zeytinin 15 TL.'den alımına başlanmıştır. Zeytin üreticisinin elinden 15 liraya alınan zeytin pazarlarda 50 ve 60 liraya satılmaktadır.

Bütün bunlar köylülerin dağınık olması, gerçek köylü örgütünün olmamasından kaynaklanmaktadır. Yakında kurulması düşünülen Emekçi Köylü Birliği tüm köylerin örgütlü ve birlikte mücadele vermelerini, burjuvalara ve aracılara karşı kendi çıkarlarını korumalarını sağlayacaktır. Buna inanıyoruz.

Mücadelenizde başarılar dileriz.

**Müşküle
Genç Sosyalistleri**

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: Reyo — Baskı Tarihi: 11aralık 1978